

1097. szám.

1879. Augustus 24.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva

Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXII. évfolyam.

A kéttalléros bokréta.

Irta **Kopasz Márton.**

HUSZÁR nemcsak az első katona, de a legelső gavallér is a világon.

Már akárki mit beszéljen, a szépnem szemében mindig a huszár volt a legkapósabb gavallér mindenütt széles e földön, kiváltképen pedig a magyar huszár, — mert másféle huszárról hogy is lehetne itt szó, — és legkivált a gyönyörű Italiában.

Hadd legyen az a bakának Taljánország, a huszárnak mindig csak Italia marad; ott éppen nem tekintették ellenségnek.

Ha vigan folyt ott valamikor huszárnak az elete, úgy vigan folytak R kapitány-nak a napjai, ki ott igazán térdig járt a rózsában.

Záporban hullott rá a sok szerelmes levél, azt sem tudta, melyik kínálkozó találkozára kalandra menjen.

Hogy mennyi volt ez a kaland éjjel nappal, és hogy mindig csak az járta »nyergeld föl a sárgát, megyek Sperioliba,« amint azután

előjött a sárga habba zavarva: »csutakold meg a sárgát, nyergeld föl a fakót, magad ülj föl a Ráróra, megyünk Empionéba, puczolj meg mindent, fuss a pénzváltóhoz, ezt a levelet vidd ide, ezt meg amoda;« s hogy ez azután így tartott minden áldott nap, s hogy abban a strapaczióban még egy fuhrwezer-ló is kidőlt volna: ha még élne Nagy-Kun-Madarason Matyi, a privatdiner, lenne a megmondhatója, nem is számítva a saját rovását, mert ő sem igen maradhatott nyugton a feledhetlen mia kárak villogó szemforgatásaitól. Mert hiába, senki sem tudja a szemeit úgy forgatni, mint egy olasz asszonyszemély. Matyi is így érezte a dolgot, pedig Matyi nem a legszebb legény volt a talpán, — amint R. kapitány beszél róla — orrán s ábrázatján volt még valami kis historiai visszaemlékeztetés arra, hogy ősei a tatárokkal egy táborban jártak — apró szemei nem is tükröztek vissza valami nagy emelkedettséget, de meg volt teremve emberül és vörös nadrág-

ja volt neki, tehát joga volt neki rátartósnak kevélynek lenni, ha ostoba volt is.

Mindenesetre ostoba volt, mert egymás után lőtte a bakokat, még is abban volt elbizva, hogy a rábizottakat senki sem tudja oly szépen pontosan elvégezni, mint ő.

Mindenek fölött egyet szeretett volna már teljesen bevégezve látni: a kapitány ur vég nélkül való kalandozását, miből a legfáradságosabb rész, esőben sárban lőtásfutáson kívül, mikor irgalom nélkül menni kellett a szerelmes levelekkel egyegy ebrudon-kidobás, vagy egyegy sikátorban készen tartott talján pofon neki jutott ki.

Mennyivel pompásabb élet lenne az olyan mint más privátdíner élete. Naphosszanta nyújtózkodni, aludgatni a pokróczos nyoszolyán vagy szórakozásból törbe csalt macskákat liferalni egy kis rosoglioért a Cara mia apjának, a papa Candurellinek, s így egy csapással két haszonért a saját kalandjai után járni, melyekhez a kapitány ur jóformán időt sem hagy neki.

De ez azután már kezdte is kihozni a türelemből. — Miután a kapitány ur pedig sehogy sem készült megokosodni, nála a napirenden semmi néven nevezhető időjárás, sem forróság, sem zivatar, sem sötét éjjel, sem veszedelmes nyaktörő utak nem tudtak változtatni, még ha hébe-hóba kötelesség mulasztásért egy kis Zimmer arrest-ot kapott is, szívesen tűrte egy kis kalandért, ha erszényét a lapos guta megütötte, még az sem hozta ki a sodrából.

Hasztalan volt minden ennek a sok kalandnak csak a házasság vethetne véget, de a kapitány ur erre távolról sem látszott gondolni.

Matyi közel állt a kétségbeeséshez; ámbár nagyon szerette a kapitány urat, mégsem állhatta meg, hogy föl ne sohajtson.

Csak már egyszer helyben hagyná valami olasz, mikor úgy vele megduellál.

De hiába, kárba kell vesznie az ilyen kegyes ohajtásnak is, mikor a kapitány ur olyan jól lő, hogy a levegőbe dobott huszast is ellövi, s ha kardra megy valakivel, mielőtt ellenfele észrevenné magát, már kiüti kezéből a kardot, vagy csak mókázik vele nevetgélve parirozgat,

s az alatt ellenfelét úgy megkardlapozza, mintha csak szalámmival volnának azok a kék kolbászok rája puffogtatva.

Az olasz is azután olyan ember, hogy inkább össze hagyja magát vagdaltatni, mint kifiguráztatni. A kapitány urnak tehát a párbajai is meggyérültek.

Matyi lesoványodott a keserűségben, még a füttyülés sem esett jól neki, s mivel sem ideje sem kedve nem volt macska fogás után látni, elesett a rosogliótól, a Cara mia is elpártolt tőle.

Midőn azután sem ég, sem föld, sem a Zimmer arestek, sem a lapos-gutáserszény fájdalmai nem segítettek; segített Matyin egy picziny pattanás, mely a kapitány urnak éppen az orrahegyén támadt. A kapitány ur beraasztotta azt fekete flastrommal, — úgy hogy mikor Matyi így meglátta, nemcsak a Stellungból kiesett, de irtóztatón elröhögte magát.

A kapitány ur is midőn a tükörbe nézett, magát oly nevetségesnek, oly furcsának találta, hogy ő a ki szembe mert volna nézni száz ellenséggel, neki menni az ágyu torkának, nem mert szembe szállni az emberek elvigyorodásával megijedt s visszakarta a fejét az ablaktól amint a legelső gyanus szájrándulást észrevette.

Elhatározta hogy nem megy ki addig a szobájából míg az a pattanás az orrahegyéről el nem mulik, inkább a Zimmer arrest gyanujába keveri magát, valósággal pedig lesz marodi, s hogy nevetségessé ne tegye magát hiúságáért, azt hiesztelte el magáról, hogy elrontotta a gyomrát.

Ezt pedig nagy áldozat volt cselekednie mert mindjárt az első napon V... a grófnőhöz volt ebédre hivatalos, ki nemcsak hogy a legszébb, a legkedvesebb, leggazdagabb volt azok között, a kiknek valaha udvarolt, de egyszerűsmind egyike azoknak kik legjobban égtek érte. Hogyan izenhesse ennek, hogy: majd másszor. Az annyit is tehet, — soha. — Mit mond a grófnő ily visszautasításra? Hisz az olasz az követeli, hogy nem félholtan, de egész holtan is el kell menni a rendezvoursra. — Mindegy, mégsem mehet, s azt mondja Matyinak a ki csöngetyüt helyettesítő füttyentésre valahogy mégis erőt vett Stellungba állt meg a háta mögött.

»Hallod-e Matyi. Elmégy a grófnőhöz. Jól vigyázz a szádba rágok minden szót. El ne téveszd. Tudod hol lakik a grófnő? V... grófnő!

»Tudom kapitány uram — felelt Matyi szemölcseinek némi kis fölhuzásával, mert máris tudta mi következik.

»Tehát menj. Tisztelem a grófnét. Csókolom szép kezeit. Bocsásson meg, hogy szives meghívásának ma nem tehetek eleget. Nem jól érzem magamat. Majd máskor leszek szerencsés hódolatomat tenni. Értetted?

»Értettem kapitány uram.«

»No hát mond el.«

Matyi elmondta szóról-szóra.

— Jól van. Csak siess és hogy ne járj kétszer, vidd az ételhordó kosarat, és hozd el egyuttal az ebédet. — Azután el ne felejtse hódolatomat, kézcsókomat. Értetted számár? Megértettél mindent?

»Megértettem kérem alássan. — Hogy ne fáradjak kétszer: hozzam el az ebédet, és a hódolatomat, a kézcsókot se felejtsem el.

»Helyes.«

Matyi egyet került fordult, s csakhamar itthon termett, — elhozta az ebédet is; hozzá látott az asztalterítéshez, s a kapitány ur elé oly remek ebédet tált föl, hogy az a grófnénál se evett volna külömbet. — Ugy hogy a kapitány elköltvén a jó ebédet, borokat, meg nem állhatta, hogy ennyit ne mondjon:

»Ugyan mi jutott az eszébe ma annak az én öreg kosztadó traktérosomnak a papa Rigórugónak hogy ilyen ebédet küldött. Nem tudod a talján kalenderiumot, Matyi, talán a neve napja van neki?

Matyi jámbór pofával csodálkozott szörnyen a dolgon, hogy ezt még neki kell megmagyarázni, aztán elröhögte magát.

»Mégkövetem alássan vitéz kapitány uram! Hiszen ez az ebéd nem a Rigórugótól, az öreg traktértől, hanem a grófnétől való.

A kapitány csak most jött észre mily borzasztó tévedés történhetett, — reá ripakodott Matyira.

»Mit csináltál te ökrök ökre? Hát a grófnétől hoztad az ebédet?

Matyi nagy szemeket meresztett mint egy orsókarika.

»Hiszen a kapitány ur parancsolta.

»Én? kérdé az dühödten. Én parancsoltam te czimeres? Már hogy parancsoltam volna, te vellás? Így compromittálni engem. Mit ronthattál te ott? Hát nem a szádba adtam minden szót, te bagoly. Miért csinálsz te olyant amit a manó sem biz rád?

Matyi türelmesen vállat vont.

»Én elmondhatom kapitány ur szóról szóra amint parancsolni tetszett, s amit ott elmondtam.

És ezzel újra elmondta pontosan a mondokáját, ha nem ezuttal a végére odatette: és hogy ne járjak kétszer, ha már nem jöhet el a kapitány ur ebédre, azt parancsolta hogy vigyem el neki az ebédjét.

»De nem a grófnétől te, hanem a traktérostól.

»Mégkérem alássan kapitány ur, de azt nem tetszett parancsolni, hogy menjek a traktérhez.

»És mit mondott a grófné te virágvasárnap parádés paripa.

»Nevetett kérem nagyon, azután pedig beszélt a szakácshoz taljánul, amiből én csak azt értettem, hogy Vino! Vino! — aztán azt is elhoztam.

»O te járomba való, így megszégyeníteni engem, kedvem volna téged összeapritani, azután kihajítani az ablakon, hogy hadd csináljanak belőled szalámit, — hanem csak köszönd annak hogy a hibádat helyre hozhatod. Hallgass ide te számár!

»Hallgatok kapitány uram.

»Ne! Itt van ez a két darab ezüst tallér. Elmégy a legközelebbi virágáruló boltba, ott a teatro grande mellett, tudod a hol annak a kis tánczosnőnek is vették a koszorut. Ott veszesz egy szép, de nagyon szép bokkrétát, ha egy tallérért kapsz, veszesz egy tallérért, ha pedig a legszebbnek kettő az ára, adsz érte kettőt. Egy szóval veszed a legszebb két tallérost. Ezt a bokkrétát azután elviszed a grófnőhöz és beszélsz ilyenképpen. Hallgass ide te. El ne tévezz legkissebb szót is. Mert levágom a füledet. Tehát beszélsz így: Méltóságos

grófné. Az előbb én szörnyű nagy hibát követtem el. Nagy számár voltam. A kapitány ur a traktérhoz küldött az ebédért és én úgy értettem az együttalt, hogy innen vigyem el az ebédet, ez csak ilyen filkótól telhetik mint én. A kapitány ur kérem alássan ebben a dologban nem hibás; sőt nagyon föl van indulva ellenem, ide küldött bocsanatot kérni s egyuttal engesztelésül küldi méltóságodnak ezt a szép bokkrétát, kezeit csókolja, addig is mig oly boldog lehet hogy valósággal megcsókolhatja. Értetted számár?

»Értettem kapitány uram!

S a mondókát elmondta pontosan, hűségesen szó hiba nélkül.

»Megállj még te . . . azután el ne felejtsd hogy a bokréta két talléros, nem pedig egy talléros. Most mehetsz. Hogy harmadszor ne küldjelek. Hamar járj.

Matyi hamar is előjött. Ezuttal a diadal büszkeségétől ragyogott az arcza, mint a ki dolgát a legjobban végezte.

»Nos kérdé tőle a kapitány izgatottan vétél szép bokkrétát?

»A legszebbet kapitány uram.

»Elvitted a grófnőhöz?

»Elvittem kapitány uram.

»És nem csináltál semmi bolondot?

Matyi megneheztelt.

»Nem csináltam kapitány uram.

»Hadd lássuk csak hát mit mondtál. Eltudnád e mondani pontosan még egyszer a mint megtanitottalak.

»Matyi szóról szóra eldarálta betanult mondókáját.

»Jól van, mondá rá a kapitány. — Hát azután mit mondott a grófné?

»A bokkrétát megszagolta, nagyon megörült neki, — megcsókolta — de . . .

»Nos — mit de?

Matyi szemérmes vontatottsággal felelt, mintha rösteleni való dologról lenne szó.

»Csak egy tallért akart adni érte.

»Mi a manót beszélsz megint? — rivallt rá mérgesen a kapitány.

»Hanem én megmondtam neki, felelt Ma-

tyi önérzetes büszkeséggel — hogy a bokréta két tallér kostált; s erre mit volt tenni mit nem, kiszurta a másikat is.

Erre azután kiáltott egy olyan nagyot a kapitány, hogy még a főváltán is meghallották.

»Agyonütlek!

Matyi azt sem tudta mint került ki a szobából, a betett ajtón e vagy a nyitott ablakon. De még többet mondok, még azt sem tudta hogy hát maga R kapitány hogyan került ki.

Elég az hozzá, hogy kikerült a szoba fogásból! Pattanás ide, pattanás oda. Flastrom ide, flastrom oda az orrhegyen, az már egészen mindegy.

Nyakra főre. Vaktában, lóhalálában rohant egyenesen a grófnőhöz.

Azt még most is a bokréta és ebéd histórián magát holtra kaczagva találta a pamlagon, kedve csak újabb frissítőt nyert amint a kapitányt meglátta.

»Ah méltóságos grófné, esdekelt a kapitány fülig szégyenkezve térdeire ereszkedve. Bocsanatot jövök kérni, annyira szégyellem magamat méltóságod előtt, hogy nem tudom elviselni pirulás nélkül ezt a dolgot ha eszembe jut. Nem is állom ki, nem is birom el. — Azt hiszem utolsó találkozásunk ez — mert engem olyan zavarban tart, de oly zavarban, hogy nem fogok soha magamhoz térni.

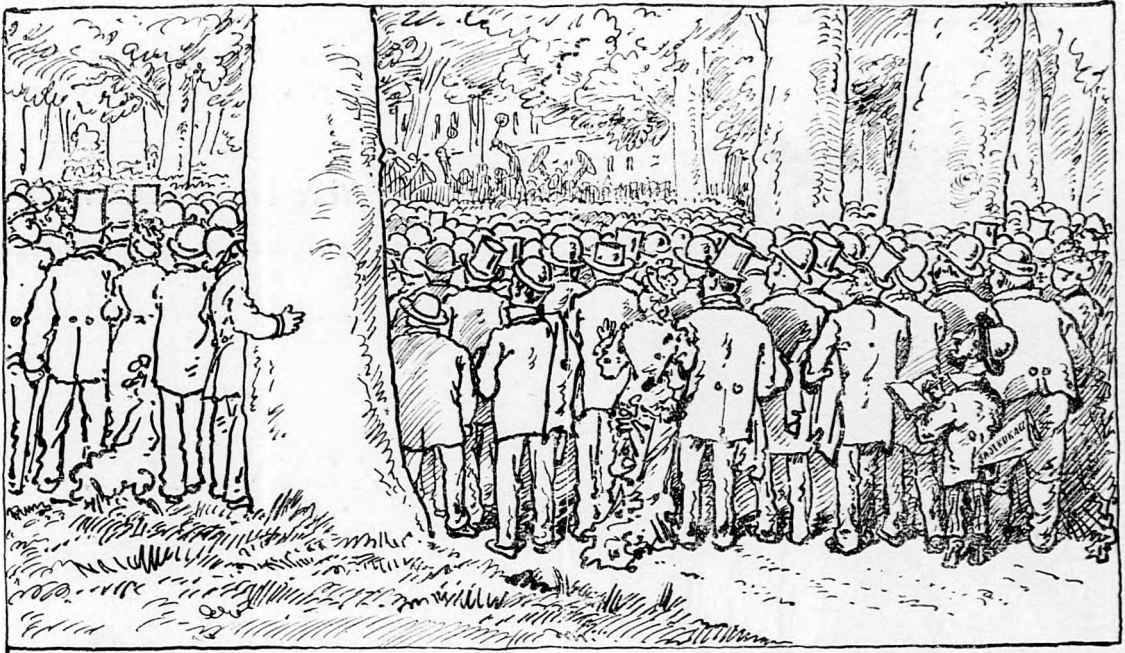
A kis grófné összecsapta puha fehér kezecskéit és bohókázva szörnyűködött.

»Oh Istenem! Ezen hát azonnal segitenünk kell. Adja csek hamar azt a gyűrűt, s fogadja ezt el. Ugy mint férj és feleség csak nevetni fogunk ez eseten s nem fog zsenirozni bennünket.

No a kapitány ur meg volt fogva; csak is azért adhatott hálát, mert gyönyörű volt a háló, mely a lilium karok képében körülövezte.

Matyit pedig a mellett hogy kapitány urát ilyen szépen megházasította, még is csak a legostobább privadinernek tartották ezután is a regementnél.

A MARGIT SZIGETÉN TARTOTT ÜNNEPÉLYESSÉGEKRŐL.

Nagy elterjedtségnek örvendő fürge napilapunk a »Sajtkukac«, (melyet legfélelmetesebb vetélytársa, a ritka elevenségű »Rozsféreg« sem bírt ekkorig túlszárnyalni), különösen kedvező körülmények szerencsés egybetalálkozásánál fogva, a leghitelesebb tudósítással szolgálhat mindenről.

— Hát uraságod nem megy az ünnepélyekre, hogy leírja a »NAGY HIRHORDÓ«-nak?
 — Ne tessék aggodni a »NAGY HIRHORDÓ«-ért. Ott van a kollegám, a »Sajtkukac«, majd beszél errejövét, és közli velem is, amit látott.

A JEGYESEK.

— »Feleségül vesz — nem vesz. Feleségül vesz — nem vesz. — Feles«

— Ah, milyen ártatlan az én kis menyasszonyom! Hiszen nem úgy van az, hanem így: »Szeret — nem szeret. — Szeret — nem szeret.«

— De mikor én meg csak azt akarom tudni!

Jobb Budapesten.

X. honvéd-tábornok otthon járván látogatóban, bátyjához szállt, hol mingyárt az első napon sült malaczk volt a peccsenye.

Másnap egy rokona hitta meg ebédre, melyen szintén sült malaczkzal vendégelték.

Harmadnap újra egy rokona vendége volt. Itt is sült malaczkzal etették.

Negyednapra egy szomszéd falubeli rokona invitálta magához levélben, még pedig amint írta, egy kis friss malaczk-peccsenyére.

E már elviselhetetlen!

A tábornok visszairt, hogy nagyon sajnálja

a jó malaczk-peccsenyét, de bizony neki rögtön vissza kell utaznia Budapestre.

Rögtön vissza is jött hát Budapestre, itt nem üldözik az embert lépten-nyomon malaczk-peccsenyével.

Az iteze bor mellett.

— Ejjnye, de nagyra van kend magamagával, pedig mindössze is csak bakter!

— No az igaz, hogy te több vagy valamivel, te — salabakter.

AZTÁN MEG.

— Nem tart velem, tisztelendő úr, egy kis villásreggelire?

— Köszönöm, én ma reggel már kétszer besonkáztam; aztán meg bőjt is van.

„KÜLÖNÖS ISMERTETŐ JELEK.“

— Tetszik valakit keresni, uram?

— Igenis, a feleségemet. Nem látta őt valaki az urak közül?

— Nincs szerencsénk ismerni ő nagyságát. De szívesen segítünk önnek a keresésben, — miről lehet ráismerni ő nagyságára?

— Hát — hát két kis lencse van a bal hóna alatt.

Himzéseközben.

— De szeretnék én annak a tábornoknak a felesége lenni!

— Ah, annak a csuf vén embernek! Hogyan mondhat szilyent!

— Nagyon csinos fiatal adjutánsai szoktak lenni.

A csak a jó.

— *Hallod-e, édes angyalom, kutyának való egy étel ez a melegített aludttej, mindig köpni szeretnék tőle.*

— *Már pedig csak gyüred le, lelkem férjem, ha nehezen megy is, a csak a jó most neked, a hozza helyre a gyomrod, mint az orvos ur mondta, ha mindennap — aludt-tejet vacsorálsz.*

— *De melegítve! Megveszek én ettől!*

— *Persze hogy melegítve — no csak még egy kicsit. Még az utolsó szava is az volt az orvos urnak, mikor a kapun kiment: »Esténként ajánlom a meleg lábvízet, s még annál is melegebben az aludt-tejet, nem ajánlhatom elég melegen az aludt-tejet.« — Nyomj hát csak le még evvel a fél bögrével, lelkem galambom! . . .*

EGY SZEGÉNY BIBICZ.

— Remélem, Bibicz ur, tudja ön mi a lovagi kötelesség, és átvizs engem ezen a pocsótán!?

MIRŐL VAN SZÓ.

— Ah, uram, az égre, hogy mert ön idejőni?

— Ah, nagysád, nem birtam ellenállni! . . .

— Azt mondja meg, hogy mert ön idejőni!

— Csak ne nehezteljen nagysád! Inkább távozom. . . .

— Nem arról van szó, hanem hogy mert ön idejőni?

Az „Arrogante“-napon.

— Gróf urak, kérem; egy pár jegy az Arrogante-ünnepélyekre, tessék!

— Mit? Nekünk? Arrogante? Miféle arrogancia!

— Hej, pinczér, ez a csibe félig nyers!

— Mit? Hát meg is legyen sülvé? Micsoda arrogancia!

Mit mond Pödri Jancsi?

Pödri Jancsi bakalegény ezt mondja: »Már pedig hiába, a baka bakkancs nélkül is baka, de a huszár csak lovadmagával huszár, a nélkül még csak furrévér sem!«

A KÜLÖNÖS PINCZÉR.

— Te, tud ez a pinczér németül?

— Némely szót megért, de némelyiket nem érti meg.

— Hogyhogy?

— Nos, teszem azt, ha azt mondom majd neki ebéd után, hogy »zahlen« azt megérti, de ha azt mondom neki, hogy »aufschreiben«, azt már nem érti meg.

A CSORDÁNÁL.

A mi rektramnék bizony olyan asszony, aki a bika alatt is borjut keres, meg a kutágast is megfejné, s ki-kilátogat még a csordához is, hogy utána nézzen, nem fejk-e ki napközben a tehenét.

Csülkös Mihály csordásgazda nagy röstelkedve türi ezt a böcsületében való gyanakodást, s nem is lehet csodálni, hogy még magát a rektrammat is csak úgy félvállól fogadta a minap.

— Nem járt itt a feleségem, Mihály?

— Mit tudom én? Én miattam bizony itt járhatott, aminthogy jár is akárhányszor! Bánom is én! Hanem hát 'szen, ott vannak a tehenek, nézze meg a rektram maga, hogy nincs-e köztük a rektramné!

Előrelátás.

— Orvos ur, kérem, tessék föl vágni a kis leányom nyelvét, nem tud beszélni.

— Én? Én ugyan föl nem vágom. Engem ne átkozzon senki!

A SZIVARBOLTBAN.

— Jók ezek az ujfajta szivarok?

— Nagyon jók!

— Akkor mingyárt rá is gyujtok egyre.

— Ne, ne! Itt egypár gyufa, majd csak az utcán, ha szabad kérnem!

Ha már választani kell.

— Igazán, nem bírom eltökélni magamat, a felső-pusztai jegyzőséget vállaltam-e el vagy az alsó-pusztait. Nem bírok választani köztük. Mondja meg, urambátyám, mármost mit csináljak?

— Tudod öcsém, ha az ember nem tudja elhatározni magában, hogy két dolog közül melyiket választja, ha már csakugyan választania kell, hát választja mindig a jobbikat!

Hogyan jutott Mr. Seudding a pénzéhez?

Mr. Seudding derék, közbecsülésben részesült gentleman volt az egyesült-államok egy kis városban. Hogy közbecsülésben részesült azt mindenki könnyen felfoghatja, ha megmondjuk, hogy Mr. Seuddingnak pénze, még pedig sok pénze volt.

Mr. Seuddingnak egyszer el kellett utaznia Európába. Nem akarta sok pénzt magával hordani, azért egy barátjának Mr. Vealthynak 10,000 dollárt átadott, hogy viselje gondját visszajöveteléig nem kért róla semmi irást, hiszen nem is szükséges az jó barátok között.

Mr. Seudding utazott 2 esztendeig; mikor visszajött, elment Mr. Vealthyhoz a pénzért. Ez először úgy tett, mintha bámulna, azután csodálkozva kinyilatkoztatá, hogy az említett 10,000 dollárról soha életében nem hallott. Csak nem tagadná el! Ő, a jámbor ember...

Nem szólt semmit, Egy darabig haragudott azután kibékült Vealthyval, sőt avnyira ment a barátság, hogy Mr. Seudding elvállalta a komaságot Vealthy ujdonszülőtt fiánál.

Nemsokára ismét utazni kellett Seuddingnak ismét átadott 10,000 dollárt Mr. Vealthynak, de most már 2 tanú előtt.

Ez alkalommal hamarabb megérkezett utazásából, egyenesen Vealthyhoz tartván. Kéri a pénzt. Vealthy vissza is adja; Seudding Nyugodtan távozik.

Nemsokára, mintha még előbb ott sem lett volna, visszajön Seudding. Üdvözli Vealthyt azután kéri a neki 2 tanú előtt kölcsön adott 10,000 dollárt.

— Hiszen visszaadtam előbb — kiált dühösen Vealthy amint igaz is volt.

— Nekem? — szol magát meglepettnek mutatva Seudding, Akarsz-e fizetni?

— Hiszen már visszaadtam — kiáltja még dühösebben Vealthy.

— Nem akarod visszaadni? — jól van.

Evvel elment, bepörölte Vealthyt; két tanu látta hogy a pénzt Seudding Vealthynak átadta, de visszaadni senki sem látta.

Mr. Vealthynak fizetnie kellett.

Igy jutott Mr. Seudding 10,000 dollárjához.

S. Arnold.

Az iskolai vizsgán.

Fia Iczik. 8-at a 7-ből nem lehet kivonni, veszek kölcsön tízet. — —

Apja Iczik. (A hallgatóság közül, magáról megfélekedezve.) Ej, mit, tízet! Ha már kölcsönveszek, hát veszek mingyárt százat, ezeret!

Csodálatos.

Miska inas. Majszteram! Majszteram! Katonát kapunk kvártélyba!

Panni pesztonka. Majsztramné! Majsztramné! Katonát kapunk kvártélyba!

(Nem hitte volna az ember, hogy ennyire merőben különböző vásárt csináljon majd Miska is meg Panni is ugyanannak az egy ujságnak a hírével.)

A ballet után.

— No még ilyent sem láttunk. A vendég táncosnő nagyon tetszett, hanem a második fölvonás sebes keringőjében elvesztette — az illúzióit.

— Tyhű! Hát a közönség?

— Erre aztán annak is minden illúziója elröpült!

Főhadnagy Stwrzsek.

— Jelentem alássan, főhadnagy ur, tessék nekem megmondani, merre van az a Nagy Britannia?

— Szamár! Hát Angolországban!

— Hát az az Albion?

— Szamár! Hát Londonban!

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Eger. R. R. Nem nekünk való. — **Bajmok.** A legutóbbiak közül egyet kiválasztottunk. Főltéve, hogy gyakrabban közölhetünk küldeményeiből, az új évnegyedtől fogva szívesen teljesítjük majd kívánságát. — **Budapest (vár).** B. G. ??? A Paedagogia stb. nem közölhető. **Mezőtúr.** Nem közölhető. — **Körment.** Nem nekünk való. — Különféle dolgozatokról más alkalommal.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
JÓKAI MÓR.
Státióutca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1879.
NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD
(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
GOLDBERGER A. V.
hirdetési irodájában
Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Rajzolja
JANKÓ.

Különös figyelemre méltó!

A hirneves
dr. FORTI-féle

sebtapasz,

mely rendkívüli
gyógyereje, elválasztó,
erlelő s fájdalomat
együtt postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész úrnál

király-utca a 7. szám
Bécsben Pleban F. X. gyógyszerárában, Istvántér 1. sz.
Dr. Girtler F. gyógyszerárában, Freitung 7. sz. Herbabny G
gyógyszertárában, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grácban:** Nedved A. gyógsz. a Mur-téren. Továbbá kapható
Budapestben: **Pillich F.** udv. gyógszertárában nagy (3)
korona u. — **Formágyi F.** gyógsz. 3 korona u. 26. sz.
— Ifj. **Dr. Wagner D.** város-háztér. — **Schernhoffer K.**
özv. a »nagy Kristófhöz« címzett gyógsz., vaczi-u. és
a Kristóf-ter sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógsz. vaczi-boul.
59. — **Egressy R.** gyógsz. nádor-u. 2. — **Sztupa Gy.**
a Kalvintéren. — **Telkesy J.** udv. gyógsz. a várban, —
Wlaschek E. gyógsz. a Krisztina vár. — **Frum J.**
Schwartzmayer K. gyógsz., vizív. főu. — **Elszörfer**
G. gyógsz. Tabánban (Rácsv.) főu. — **Alsó-Lendván:** Kiss
B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M. és Schäffer A. gyógsz.
úrnál. — **Beretytyó-Ujfalun** Sárárthy L. — **Békés-**
Csabán: Varságh B. — **Bihar-Mező-Keresztesen:**
Greczkó. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:**
dr. Róthschek V. E., Tamásy K. és Göltl N. és
Örvényi O. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:**
Schüttág J. Kölner Lőr. és Buzáth L. — **Eperjesen:** Isépy
Gy. — **Érsekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:**
Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztton:** Keresztes
S. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Kaposvárt:**
Kecske-sy T. — **Karczagon:** Báthory B. — **Kassán:** Ko-
regtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Kés-
márkon:** Generisch C. A. — **Komáromban:** Grötschel
Zs. és Schmidthauer A. — **Kun-Madarason:** Jung K. —
Léván: Boleman Ede. **Losoncson:** Kirchner D. és Plichta
L. — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Mező-Turon:**
Borbás J. — **Miskolcson:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R.
gyógsz. — **M.-Szigeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Ker-
stonoschitz A. fainál. — **N.-Kanizsán:** Prager Béla és Belusz
J. — **N.-Károlyban:** Sötér J. — **N.-Körösön:** Medveczky
Gy. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Hu-
zella M. és Molnár J. gyógsz. — **Nyiregyházán:** Korányi
J., Szophó Alfred gyógsz. és Kovács S. — **Paksón:** Ma-
latinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:**
Pisztory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszomban:**
Hamaliár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógsz. és
Hirsch J. N. — **S.-A.-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. —
Sümege: Stamborsky L. — **Szabadkán:** Jók J. — **Szath-
máron:** Bossin J. Dr. Lengyel M. és Böszörményi J. — **Sze-
geden:** Kovács A. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. és Die-
balla Gy. — **Szekelyhídon:** Szabó J. — **Szombathelyen:**
Pillich F. — **Tarpán:** Monó J. — **Temesvárott:** Tárcazy
J. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **Tisza-Lökön:**
Pintér P. T. — **Ujlakon:** Roykó G. — **Tokajban:** Dr. Ju-
hász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor és Fränkel M. gyógsz.
Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:**
Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J.
Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. Wolf J. és
Bíró J. — **Brassón:** Schuster K. L., Gyertyánffy J. és
Verzár. — **M.-Vásárhelyt:** Bucher M. — **Szegsvárt:**
Id. Misselbacher J. B. — **Szászváros:** Rekert E. K.
Ezen kitűnő hatása, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője.
Forti László. Lakása: Budapest, I. k. vár, Nándor-u. 145.

3 fnt 80 kr.

1 pár uri topán kettős srófos talppal orosz
bagaria bőrből.

3 fnt 40 kr.

1 pár finom női czúgos kettős srófos talppal
zergebőrből vagy éberlastingból.

2 fnt 50 kr.

1 pár fiu- vagy leány czúgos topány erős bőrből
szögezett kettős talppal.

KINDELS L.-nél

Budapesten kerepesi-ut 8. sz.

☞ Szétküldés utánvétellel. Árjegyzékek
kivánatra ingyen és bérmentve. Megrendelések a
láb hosszúsága és sarkbőség felemlítése mellett
legjobban teljesíttetnek.

Mulattatásul

a szabadban Flobert célpuskák czéllövészethez vagy apró
sorréttel madarakra frt 12, 14, 18, 24. 30.

töltények 100a golyós 50 kr. nagyobb frt 1.80,
sorrétes frt 1.50 nagyobb frt 2.60

Csilláblák kinyitórúval és mozdárral frt 9. — Japáni halászló
botok kivonható frt 1.40—12. — Kész horgok zsinórral 15 kr.
2 frtg mesterséges rovarok és legyek 1 dtz. kr. 80. — Kuklizó bá-
bul keményfából 2.50. — Lágnum sanctum golyók frt 1.50—3.30
— Angol croquet játékok frt 18 karika játékok frt 2.40. — Gumi
lapdák minden nagyságban — Uj kecskeméti parttyú, veszedelem

nélküli gyermekjáték gombolyú papír lemez meglepő magasra röpit frt 1, 1.20
lepke háló kr. 70 botánnyaló szelencék kr. 90 frt 3.50 — Kerti szerszám kész-
let frt 1.50—3. — Papír léghajók frt 75. frt 2. — Szines papír lámpiónok nyári
mulatságok, ünnepek kivilágításához kr. 20—70. — Madártanító sipládák
frt 1. — Harmonica accordeon tremolo trombita díszrel frt 7, nagyobb erős
contra bassal frt 15. — Madárcsapda frt 1.25. — Torna-eszközök szabadban a
gyakorlati használatához 3/4 méter hosszúságú. Mászó kötél sima frt 5.80, fonott
eszmókkal frt 8.50. — Kötél hágszó frt 8.25 Trapez frt 8.50, Trapez ka-
rikákkal frt 8.80, Gyermek hinta frt 13.50 — Schreberféle teljes torna készlet
utatisással frt 14.50 tornagolyók kilo kr. 30. — Athlet vas botok frt 2.

Dohányzóknak vas dohánnyágó-gép egész szilárdan készíttve hajtó
kerékkel magyar és török dohánnyágóhoz frt 18. — Cosmopolit csatornás
strassburgi fapipa a dohánnyágó végig szárazon marad frt 1, 1.30.

UJ autómát cigarettékészítő a fedél egyszerű betevése által a kész cigarettá-
a fedelen előtűnik frt 2.50 — Electricus gyújtószert frt 3.50. — Kész ci-
garetté papiros szópókával 3 nagyságban 100a kr. 35, készítő kr. 30. —
Angol kerti fecskendő frt 10.80, 14, 17. — Padg-ollók és kések frt 1.60—3.
— Virág-hármatosító egyszerűm mind madár zuhany kr. 40. Könnyű kerti kalapok
kr. 50, megrendelésnél a fejbőség kéréttik.

Lovaglászhoz angol disznóbőr nyergek frt 15—30, kantárok frt 4.80,
8. zablák frt 1.80—3.50, izasszó frt 2.70—5, mosható fehér izasszó frt 4.50.
kengyelvas-szíjak frt 2.50—3.60, kengyel vasak frt 1.60—2.50. — terhelők
frt 2.40—3, kötél terhelő frt 3.30. — Kötéljék szíjból és gurtniból frt 2.50, sar-
kantanyú frt 1, szíjjal felcsatolható sarkantanyú frt 2. — Rinczeres bőr igen tar-
tos lovaglós ostor kr. 70—2.50. — Agarászó ostor frt 3.75—10, lötszítő sztr
keztény kr. 90, gumi löbl-mentő frt 2.25, szarvasbőr és löszivacs kocsis és szer-
szám mosáshoz frt 1—3.

GUMI stb. francia cizkék személyes oltalomra beteg ápoláshoz állóvet,
fecskendő frt 3.75—5, anyaméh fecskendő frt 1.75, 3.50—5. Erz al-
lövet fecskendő rugóval frt 3.50.

Anyák figyelmébe ajánlom a párizsi önműködő gyermek szoptató
tüveket; azajkák egyszerű nyomása eszközzel a táplálék szjába vezetést frt 1.50.
— Ágybetétek gyermekek és betegágyasoknak kr. 60, 80, 1.20—3. — Gyer-
mek kocsik barna és világos kosár ernyővel frt 10.80, 12.50, 14.

☞ A jelenleg ily olcsó postai fuvarbér (5 kilóig bárhová
33 kr.) lehetőséggé tévén a kívánt tárgyakat gyorsan csekély költsé-
gessel megszerezhetni. Még nem felelő tárgyakat készséggel vissza-
veszek, próbamegrendeléshez képes nagy árjegyzéket mellékel

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, Dorottya-
utca a 1. szám.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetések elvállaltattnak

Servita-tér 3. sz.